

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

03 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Pucas Ina în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 septembrie 2020, în cauza penală în privința lui,

*Nedelico Ramzes XXXXX, născut la
XXXXX.*

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 17.09.2019 – 13.03.2020

instanța de apel: 20.05.2020 – 23.09.2020

instanța de recurs: 02.12.2020 – 03.03.2021

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 13 martie 2020, inculpatul Nedelico Ramzes a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3), lit. f) Cod penal și i s-a stabilit pedeapsa principală sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități legate de gestionarea și manipularea cu substanțe medicamentoase, narcotice, psihotrope sau analoage a lor pe un termen de 5 (cinci) ani.

Potrivit art. art. 89 alin. (2), lit. a) și 90 alin. (1) Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare stabilită în privința lui Nedelico Ramzes, prin prezenta sentință, s-a suspendat condiționat pe o perioadă de 3 (trei) ani și nu va fi executată, dacă inculpatul în perioada de probațiune nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat, totodată obligându-l pe Nedelico Ramzes să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului care exercită controlul asupra comportării celui condamnat.

S-a dispus încasarea din contul inculpatului Nedelico Ramzes în beneficiul bugetului de stat, suma de 5 040 (cinci mii patruzeci) lei, cu titlu de cheltuieli de judecată suportate la efectuarea expertizelor judiciare.

În rest, cererea procurorului privind încasarea unor sume cu titlu de cheltuieli de judecată, s-a respins ca nefondată.

2. În sentință, prima instanță a constatat că, Nedelico Ramzes, acționând în interes material, urmărind scopul punerii în circulație ilegală a drogurilor în scop de înstrăinare, a săvârșit acțiuni prejudiciabile de circulație ilicită a drogurilor, manifestată prin procurarea lor din diferite surse și comercializarea către alte persoane, începând cu o perioadă nedeterminată de timp.

Astfel, Nedelico Ramzes, la data de 28 mai 2019, aflându-se în mun. Chișinău, com. Vatra, a comercializat către cet. Grigoraș Vitalie, un pachetel cu conținut de substanță care, conform Raportului de expertiză judiciară nr. XXXXX din 07 iunie 2019, reprezintă substanță stupefiantă „metadon” în cantitate de 0,198 grame.

Tot el, Nedelico Ramzes, continuând acțiunile sale criminale, la 28 mai 2019, aflându-se în mun. Chișinău, com. Vatra, a comercializat către investigatorul sub acoperire cu date cifrate Capsa Andrian, un pachetel cu conținut de substanță care, conform Raportului de expertiză judiciară nr. XXXXX din 07 iunie 2019, reprezintă substanță stupefiantă „metadon” în cantitate de 0,18 grame.

Tot el, Nedelico Ramzes, continuând acțiunile sale criminale, la 29 mai 2019, aflându-se în mun. Chișinău, com. Vatra, a comercializat către investigatorul sub acoperire cu date cifrate Capsa Andrian, 2 pachetele cu conținut de substanță stupefiantă care, conform Raportului de expertiză judiciară nr. XXXXX din 14 iunie 2019, reprezintă substanță stupefiantă „metadon” în cantitate de 0,333 grame.

Tot el, Nedelico Ramzes, la 29 mai 2019, continuând acțiunile sale criminale, aflându-se în mun. Chișinău, str. Deleanu, a comercializat către investigatorul sub acoperire cu date cifrate Crivoi Andrian, un pachetel cu conținut de substanță care, conform Raportului de expertiză judiciară nr. XXXXX din 24 iunie 2019, reprezintă substanță stupefiantă „metadon” în cantitate de 0,150 grame. Cantitatea totală de substanță stupefiantă „metadon”, pusă în circulație ilicită de către Nedelico Ramzes în circumstanțele expuse, constituie 0,861 grame.

Conform Listei substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în traficul ilicit precum și cantitățile acestora, aprobată prin Hotărârea Guvernului al Republicii Moldova nr. 79 din 23 ianuarie 2006 cu ulterioarele modificări, metadon este inclusă în categoria substanțelor stupefiante, iar cantitatea în limitele 0,05 - 1 gram, constituie cantități mari. În așa mod, prin acțiunile sale intenționate Nedelico Ramzes, a comis infracțiunea prevăzută de art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal,

individualizată prin circulația ilegală a drogurilor în scop de înstrăinare, manifestată prin înstrăinarea drogurilor în proporții mari.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Rîșcani, Pavlovschi Octavian prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, cu adoptarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatul Nedelico Ramzes să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal și a-i stabili pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 3 ani și 6 luni, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau desfășura activități legate de gestionarea stupefiantelor pe un termen de 4 ani. Prin aplicarea art. 90¹ Cod penal a stabili pedeapsa cu executare reală pentru 1 an și 9 luni și suspendarea condiționată pentru 1 an și 9 luni, cu un termen de probă de 2 ani.

3.1. În motivarea cererii de apel, procurorul a menționat că:

- instanța de judecată nu a ținut cont de criteriile de individualizare prevăzute de art. 75 Cod Penal, conform cărora la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia;

- reieșind din scopul pedepsei penale - restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane - faptul că în privința acestuia a fost aplicată o pedeapsă blândă, cu suspendarea condiționată a pedepsei, poate doar să încurajeze comiterea pe viitor a altor infracțiuni, din ce rezultă faptul că scopul pedepsei penale ar fi asigurat doar prin aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare în privința cet. Nedelico Ramzes, cu executarea pedepsei în ordinea prevăzută la dispozițiile art. 90¹ Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 septembrie 2020, apelul procurorului în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Rîșcani, Pavlovschi Octavian a fost admis, casată sentința parțial și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care lui Nedelico Ramzes recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal i s-a aplicat pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 2 (doi) ani, cu executarea parțială a pedepsei în conformitate cu art. 90¹ Cod penal a 1 (unu) an din pedeapsă în penitenciar de tip semiînchis, iar restul pedepsei de 1 (unu) an, în conformitate cu art. 90 alin. (1) Cod penal a fost suspendat condiționat pe un termen de probațiune de 2 (doi) ani.

În conformitate cu art. 90 alin. (6) Cod penal, inculpatul Nedelico Ramzes a fost obligat să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent și prin muncă cinstită să îndreptățească încrederea ce i s-a acordat.

În rest, sentința a fost menținută.

Termenul de executare a pedepsei urmând a fi calculat din data reținerii inculpatului de către organele competente.

4.1. În motivarea soluției, instanța de apel a menționat că, instanța de fond, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludentei, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului Nedelico Ramzes încadrarea juridică corespunzătoare, și anume art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod Penal – circulația ilegală a drogurilor în scop de înstrăinare, manifestată prin înstrăinarea drogurilor în proporții mari.

Verificând legalitatea și temeinicia soluției instanței de fond referitor la individualizarea pedepsei penale în privința inculpatului Nedelico Ramzes, instanța de apel a constatat că instanța de fond nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75 Cod penal raportat la prevederile art. 90 Cod penal, respectiv, nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acesteia.

Instanța de apel a notat că, prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii.

Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și a pedepsei penale. Pedepsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Pedeapsa penală este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane, or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate,

jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Instanța de apel a constatat că acțiunile inculpatului Nedelico Ramzes cuprind elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal, iar în conformitate cu criteriile enunțate la art. 16 alin. (4) Cod Penal, infracțiunea respectivă se califică ca infracțiune „gravă”.

Din materialele cauzei penale, instanța de apel a reținut că inculpatul Nedelico Ramzes vina în comiterea infracțiunii incriminate a recunoscut-o integral, a solicitat examinarea cauzei penale în procedură simplificată, sincer s-a căit de cele comise.

În conformitate cu art. 76 Cod penal în privința inculpatului Nedelico Ramzes careva circumstanțe atenuante nu au fost constatate.

În acord cu prevederile art. 77 Cod penal, instanța de fond nu a reținut careva circumstanțe agravante, însă, acuzatorul de stat a invocat existența circumstanței agravante prevăzute de art. 77 alin. (1) lit. a) Cod penal – săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost judecată pentru o infracțiune similară.

La acest capitol, instanța de apel a reținut că prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 10 aprilie 2017 procesul penal pornit în baza art. 217 alin. (2) Cod penal în privința lui Nedelico Ramzes a fost încetat în temeiul art. (2) din Legea nr. 210 din 29 iulie 2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

Din conținutul certificatelor medicale rezultă că inculpatul Nedelico Ramzes nu se află la evidența medicului psihiatru, dar se află la evidența medicului narcolog din 28.03.2008, cu diagnoza „consumator de substanțe narcotice – hașiș”(f.d.205, 206, vol. I).

Totodată, prin extrasul medical eliberat la 28.02.2020 se atestă că Nedelico Ramzes se află la evidență cu diagnosticul – viciu cardiac congenital (f.d.23, vol. II).

În conformitate cu art. 61 alin. (1) și (2) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Potrivit art. 75 alin. (1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite,

de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Conform prevederilor alin. (8), art. 364¹ Cod procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Noile limite ale pedepselor care sunt pasibile aplicării față de inculpatul Nedelico Ramzes pentru comiterea de către ultimul a infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal, determinate potrivit art. 364¹ alin. (8) Cod procedură penală, urmează a fi stabilite după cum urmează: închisoare de la 2 ani până la 4 ani și 8 luni închisoare.

La stabilirea pedepsei penale în privința inculpatului Nedelico Ramzes, instanța de fond reieșind din caracterul infracțiunii comise de inculpat, care se califică ca infracțiune „gravă”, de cantitatea drogurilor înstrăinate de inculpat, luând în calcul pericolul social sporit al înstrăinării drogurilor, de faptul că inculpatul se află la evidența medicului narcolog, fiind consumator de droguri din 2008, dar și de faptul că acesta s-a aflat în arest de la 29 mai 2019 ora 16:45 până la 27 iunie 2019 ora 14:30, a considerat că în privința inculpatului Nedelico Ramzes pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal este echitabil aplicarea unei pedepse principale sub formă de închisoare pe termen de 4 (patru) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și a exercita activitatea legată de gestionarea drogurilor, etnobotanicelor, a analogilor acestora, precum și a substanțelor chimice și farmaceutice pe un termen de 5 ani.

Instanța de apel a mai menționat că, instanța de fond luând în calcul circumstanțele comiterii infracțiunii stabilite în prezenta sentință, în special faptul că, inculpatul nu avea antecedente penale active, că acesta este la o vârstă relativ tânără (29 ani), că imboldul care l-a determinat să acționeze contrar legii, a fost interesul material, că plasarea acestuia în mediul carceral în tandem cu calitatea sa de consumator de droguri prezintă riscul dăunării integrității morale a acestuia (sub aspectul acordării șansei de dezvoltare/creștere personală și la stabilirea și dezvoltarea relațiilor cu semenii și lumea exterioară în vederea învingerii maladiilor de care acesta suferă) până la încălcarea articolului 8 din CEDO, că acesta se află în relații de concubinaj și are la întreținere un copil minor, inclusiv, pornind de la

ideea că inculpatul în perioada 29 mai 2019, ora 16:45 până la 27 iunie 2019, ora 14:30 s-a aflat în arest preventiv precum și a suportat anumite privațiuni și lipsuri în măsură să-l facă să-și revizuiască conduita, instanța de fond a apreciat că nu există careva impedimente legale la aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal. Din contra, instanța de judecată a considerat că executarea pedepsei cu închisoarea stabilită în privința lui Nedelico Ramzes, ar fi în stare să-i dăuneze mai mult decât să fie benefică acestuia și societății, ori aceasta ar putea crea dificultăți de resocializare a condamnatului.

Instanța de apel analizând soluția instanței de fond referitor la individualizarea pedepsei penale în privința inculpatului Nedelico Ramzes, a atestat că soluția instanței de fond nu poate fi menținută, așa cum aceasta nu corespunde criteriilor de individualizare a pedepsei și nu va asigura realizarea scopului pedepsei penale, reieșind anume din circumstanțele în care a fost comisă fapta, caracterul și gradul prejudiciabil al faptei și personalitatea inculpatului.

În acest sens, instanța de apel a reținut că inculpatul Nedelico Ramzes nu este la prima abatere de la legea penală, prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 10 aprilie 2017 procesul penal pornit în baza art. 217 alin. (2) Cod penal în privința lui Nedelico Ramzes a fost încetat în temeiul art. (2) din Legea nr. 210 din 29 iulie 2016 „privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

Totodată, instanța de apel a reținut că inculpatul Nedelico Ramzes se află la evidența medicului narcolog din 28.03.2008, cu diagnoza „consumator de substanțe narcotice – hașiș”.

În contextul circumstanțelor menționate supra, instanța de apel a reținut ca fiind pertinente argumentele acuzatorului de stat potrivit căruia, la emiterea sentinței, instanța de fond a aplicat o pedeapsă prea blândă, deoarece prin aplicarea art. 90 Cod penal, nu va putea fi realizat scopul pedepsei penale.

Instanța de apel a notat că în conformitate cu art. 90 Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numaidecât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin

comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptați încrederea ce i s-a acordat.

Raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, are la origine persoana și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei cum ar fi: conduita bună a infractorului, stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.

Stabilirea duratei ori a cuantumului pedepsei de către instanța de judecată, într-un caz concret, se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu periculozitatea infractorului, care se evaluează după următoarele criterii: împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, precum și mijloacele folosite, starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită, natura și gravitatea rezultatului produs sau a altor consecințe ale infracțiunii, motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit, conduita după săvârșirea faptei și în cursul procesului penal, nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială etc.

Suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare depinde de întrunirea cumulativă a mai multor condiții, expres și limitative prevăzute de lege, care privesc, pe de o parte, pedeapsa aplicată și natura infracțiunii – condiții obiective, iar pe de altă parte, situația și persoana infractorului – condiții subiective.

În cadrul condițiilor suspendării, persoana inculpatului interesează sub raportul periculozității sale, decurgând, în primul rând, din faptă și din împrejurările în care aceasta a fost săvârșită, iar în al doilea rând, din persoana infractorului, care trebuie studiată pentru a se putea constata dacă aceasta se poate corecta fără executarea pedepsei.

Aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia. În afară de motivele care au servit temei pentru stabilirea pedepsei principale, instanța de fond trebuia să motiveze suplimentar, din care considerente a concluzionat că, nu este rațional ca inculpatul să execute real termenul de pedeapsă stabilit. Analizând condițiile în care poate fi acordată suspendarea executării pedepsei rezultă că aceasta nu este un drept al inculpatului, ci o facultate a instanței de judecată, care este liberă să aprecieze dacă este cazul să o acorde.

Instanța de apel a reținut că, prima instanță incorect a constatat că condițiile necesare pentru a fi invocată instituția suspendării condiționate a

executării pedepsei sunt întrunite, deoarece personalitatea inculpatului nu prezintă garanțiile unei conduite ce ar permite instanței de judecată de a da dovadă de clemență.

Astfel, instanța de apel nu a neglijat faptul că inculpatul nu este la prima abatere de la legea penală, ceea ce denotă faptul că comiterea infracțiunilor pentru inculpatul Nedelico Ramzes a devenit o deprindere, mai mult ca atât ultimul se află la evidența medicului narcolog, iar aplicarea pedepsei neprivative de libertate, în baza art. 90 Cod Penal, nu-și va produce efectul, pentru ca inculpatul să-și facă concluziile necesare de a nu comite în continuare abateri de la prevederile legii penale.

În acest sens, instanța de apel reieșind din criteriile generale de individualizare a pedepsei penale reglementate la art. 75 Cod Penal și ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite – care se califică ca infracțiune „gravă”, de persoana inculpatului – care a recunoscut vina integral, a solicitat examinarea cauzei penale în procedură simplificată, sincer s-a căit de cele comise, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea – circumstanțe atenuante sau agravante nu au fost reținute, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatei și condițiile de viață ale inculpatei – inculpatul nu este încadrat în câmpul muncii, anterior a fost judecat, se află la evidența medicului narcolog va dispune aplicarea inculpatului Nedelico Ramzes recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3), lit. f) Cod Penal a pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani.

În conformitate cu art. 90¹ Cod Penal, (1) În cazul în care instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de personalitatea vinovatului, ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute întreaga pedeapsă cu închisoare în penitenciar, aceasta poate dispune suspendarea parțială a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând în hotărâre perioada de executare a pedepsei în închisoare și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă, precum și motivele condamnării cu suspendarea parțială a executării pedepsei. Prima parte a pedepsei se execută în penitenciar, iar restul pedepsei se suspendă. (2) În cazul infracțiunilor ușoare sau mai puțin grave, partea de pedeapsă ce trebuie executată în penitenciar poate fi coborâtă până la minimul prevăzut de prezentul cod. (3) În cazul infracțiunilor grave, partea de pedeapsă ce trebuie executată în penitenciar nu trebuie să fie mai mică decât jumătate din pedeapsa stabilită de instanța de judecată.

Sub aspectul stabilirii modalității de executare a pedepsei penale, reieșind din faptul că inculpatul Nedelico Ramzes se află la evidență medicală cu diagnosticul – viciu cardiac congenital și ținând cont de solicitarea acuzatorului de stat care a pledat pentru aplicarea prevederilor

art. 901 Cod Penal, Colegiul Penal în corespundere cu prevederile art. 90¹ Cod penal va dispune suspendarea parțială a executării pedepsei cu închisoare, după cum urmează: 1 (unu) an din pedeapsă cu executare în penitenciar de tip semiînchis, iar restul pedepsei de 1 (unu) an, în conformitate cu art. 90 alin. (1) Cod penal se suspendă condiționat pe un termen de probațiune de 2 (doi) ani.

În conformitate cu art. 90 alin. (6) Cod penal, inculpatul Nedelico Ramzes se obligă să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent și prin muncă cinstită să îndreptățească încrederea ce i s-a acordat.

Instanța de apel a considerat că aplicarea pedepsei penale în cauza dată și executare a acestei sancțiuni, în mod firesc urmează să aducă la conștiința inculpatului pericolul faptelor sale și să excludă predispunerea inculpatului de a mai comite asemenea fapte, aspecte pe care inculpatul nu le-a conștientizat la moment.

Astfel, pedeapsa aplicată urmează să contribuie la formarea unei atitudini de respect față de legea penală, precum și de valorile sociale și interesele protejate de acestea, din partea inculpatului, persoana să fie silită să înceteze activitatea criminală și să-și modifice comportamentul în conformitate cu prevederile legii.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Pucas Ina în numele inculpatului Nedelico Ramzes, prin care invocând temei de drept prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6, 10 Cod de procedură penală a solicitat casarea deciziei și menținerea sentinței.

5.1. În motivarea recursului ordinar, avocatul Pucas Ina în numele inculpatului Nedelico Ramzes a menționat că:

- prima instanță just a apreciat circumstanțele cauzei, a luat în considerare vârsta inculpatului, faptul că acesta a recunoscut integral vina și se căiește de cele comise, faptul că nu are antecedente penale, are probleme de sănătate și se află la evidența medicului narcolog, stabilindu-i o pedeapsă neprivativă de liberate;

- atât instanța de apel cât și instanța de fond, aplicând prevederile art. 76 Cod penal, constată în calitate de circumstanță atenuantă vârsta tânără a inculpatului, recunoașterea vinei și căinței sincere, lipsa antecedentelor penale, faptul că are probleme de sănătate și se află la evidența medicului narcolog, iar circumstanțele agravante prevăzute de art. 77 Cod penal nu au fost stabilite;

- instanța de apel în mod formal a dat o altă apreciere circumstanțelor care se iau în considerare la individualizarea pedepsei;

- concluziile instanței de apel sunt contradictorii, deoarece indicând că pedeapsa aplicată de prima instanță este prea blândă, îi reduce termenul

pedepsei, stabilindu-i 2 ani închisoare, din care 1 an cu executare, iar 1 an s-a suspendat condiționat;

- instanța de apel neîntemeiat a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului poate avea loc doar prin aplicarea unei pedepse cu închisoare, aplicându-i o pedeapsă prea severă, greșit individualizată și disproporțională în raport cu gradul prejudiciabil al faptei comise și a scopului pedepsei penale – restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. Instanța stabilind modalitatea de executare reală a pedepsei, a pus accentul în mod deosebit pe rolul punitiv al sancțiunii, în detrimentul celui educativ și de reintegrare socială, interesul comunității fiind ca asemenea fapte să nu se mai repete, iar inculpatul să se integreze în societate;

- pedeapsa aplicată inculpatului contravine politicii penale a Statelor Europene ce derivă din Recomandarea REC (2003) 22 A Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei către Statele membre cu privire la liberarea condiționată, prin care se constată că liberarea condiționată prezintă una din cele mai eficiente căi de prevenire a recidivei și promovare a plasării, reintegrării planificate, asistenței și supravegherii deținutului în comunitate;

- din Recomandarea nr. 22 (99) a Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei, se desprinde că instanțele de judecată trebuie să recurgă mai des la pedepse alternative detențiunii, deoarece privarea de libertate se consideră o sancțiune sau o măsură extremă, care urmează a fi aplicată când din cauza gravității infracțiunii, ori altă sancțiune sau măsură ar fi inadecvată;

- un alt motiv al netemeinicii deciziei instanței de apel este admiterea unui apel tardiv, fapt invocat de către partea apărării, însă instanța nu s-a expus nici într-un mod asupra acestei circumstanțe.

6. Referință asupra recursului declarat a fost depusă de către procuror prin care a invocat că lipsesc temeiuri de casare și se constată inadmisibilitatea recursului ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Potrivit art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 din Codul de procedură penală.

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul penal atestă, că titularul acestuia invocă în calitate de temei pentru casarea deciziei instanței de apel pct. 6) și 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, precum și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Totodată, Colegiul penal constată din recursul declarat, că recurentul nu contestă starea de fapt stabilită de instanțele de judecată și nici încadrarea juridică a acțiunilor săvârșite, invocând dezacordul cu soluția instanței de apel în partea individualizării pedepsei în privința inculpatului, pe motiv că instanța de apel nu a apreciat faptul că inculpatul și-a recunoscut vina integral, iar cauza a fost examinată în baza art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, precum și faptul că are o vârstă tânără.

Cu referire la temeiurile indicate de către recurent, prin prisma art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume ce ține de alegațiile, precum că decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția în partea individualizării pedepsei, Colegiul penal consideră, că acest temei de casare invocat nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat.

Deși, în prezenta speță recurentul invocă ca temei de casare, faptul că decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția în partea individualizării pedepsei, însă în argumentarea recursului acesta nu au indicat clar asupra căror motive esențiale nu s-a expus această instanță, or, Colegiul penal atestă că, instanța de apel a motivat cu suficientă amplitudine în cuprinsul deciziei atacate, soluția adoptată în prezenta speță.

Colegiul menționează că, instanța de apel, investită cu o situație de fapt, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, s-a expus suficient în partea individualizării pedepsei și modului de executare a acesteia, astfel încât concluziile sale să conțină raționamente întemeiate asupra pedepsei aplicate inculpatului Nedelico Ramzes.

Prin urmare, instanța de recurs constată faptul motivării de către instanța de apel a hotărârii adoptate, în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, respectiv decizia atacată cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la casarea parțială a sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Nedelico Ramzes a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin.(3) lit. f) Cod penal, aplicându-i o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executarea parțială a pedepsei în conformitate cu art. 90¹ Cod penal – 1 an din pedeapsă în penitenciar de tip semiînchis, iar restul pedepsei de 1

an, în conformitate cu art. 90 alin.(1) Cod penal a fost suspendat pe un termen de probațiune de 2 ani.

În urma studiului lucrărilor dosarului, în opinia Colegiului, nu și-a găsit confirmarea nici temeiul pentru recurs invocat prin prisma pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, în prezenta speță, deoarece instanța de apel și-a motivat întemeiat soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75, Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului și nu a admis careva erori, stabilind justificat că recunoașterea vinovăției inculpatului a fost apreciată prin faptul examinării cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală prin reducerea cu o treime a limitelor de pedepse, în temeiul art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală și nu poate fi recunoscută ca circumstanță atenuantă.

Cu referire la criticele invocate de recurent, precum că a fost efectuată o individualizare injustă a pedepsei în privința inculpatului Nedelico Ramzes, instanța de recurs relevă că, în cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis infracțiunea, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

În același rând, instanța de recurs menționează că, conform art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului Cod.

Reieșind din prevederile art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Prin urmare, instanța de judecată trebuie să aleagă și să aplice acel tip, și cea mărime a pedepsei care vor fi cele mai eficiente pentru atingerea

scopului legii penale. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

Pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

În speță, Colegiul penal conchide că pedeapsa aplicată este una echitabilă și legală, iar instanța de apel a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, motivul săvârșirii acesteia, persoana celui vinovat, circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea inculpatului, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării persoanei condamnate și condițiile de viață a familiei condamnatului.

Reieșind din materialele cauzei se atestă că, în privința inculpatului Nedelico Ramzes, instanța de apel a luat în considerare circumstanțele comiterii infracțiunii, recunoașterea vinei, căință sinceră, are o vârstă relativ tânără, învederând și acel fapt că anterior nu a fost condamnat, se află în relații de concubinaj și are la întreținere un copil minor.

Astfel, în speța dată, se observă că în privința inculpatului Nedelico Ramzes instanța de apel, de fapt, a ținut cont de circumstanțele și împrejurările menționate mai sus și invocate în recurs, ce-i atenuază situația acestuia la stabilirea pedepsei penale pentru fapta săvârșită.

În asemenea situație, Colegiul penal evidențiază acel fapt, că instanța de apel a aplicat pedeapsa mai aproape de limita minimă prevăzută de lege. Totodată, instanța de apel la stabilirea pedepsei a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite – care se califică ca infracțiune gravă, de persoana inculpatului – care a recunoscut vina integral, a solicitat examinarea cauzei penale în procedură simplificată, sincer s-a căit de cele comise, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului și condițiile de viață a acestuia – nu este încadrat în câmpul muncii, anterior a fost judecat, se află la evidența medicului narcolog. Astfel, fiind în prezența unei infracțiuni grave, instanța de apel a dat dovadă de clemență și a stabilit față de inculpatul Nedelico Ramzes, pedeapsă cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, acesta beneficiind de reducere cu 1/3 a limitelor de pedeapsă prevăzută de sancțiunea normei penale în baza căreia a fost condamnat.

Prin urmare, Colegiul penal consideră argumentată pedeapsa stabilită de către instanța de apel, aceasta fiind în limitele prevăzute de normele legale, menționate mai sus.

Referitor la criticile avocatului Pucas Ina precum că în privința inculpatului Nedelico Ramzes, urma a fi dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei, Colegiul penal menționează că, persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă, echitabilă, adică în limitele sancțiunii legii în baza căreia persoana a fost condamnată, iar după caz, instanța este în drept de a aplica și prevederile Părții Generale a Codului penal, inclusiv și ale art. 90 Cod penal, în cazul în care nu sunt careva impedimente.

Cu referire la caz, luând în considerație infracțiunea săvârșită de inculpat și anume care se atribuie la categoria infracțiunilor grave, în opinia Colegiului, instanța de apel a ajuns la o concluzie întemeiată, de a-l condamna pe Nedelico Ramzes, pentru fapta comisă, cu executarea parțială a pedepsei în conformitate cu prevederile art. 90¹ Cod penal.

Studiind lucrările dosarului, în raport cu concluziile instanței de apel, Colegiul penal consideră că, instanța la adoptarea soluției în partea stabilirii pedepsei inculpatului Nedelico Ramzes, a luat în considerare toate criteriile de individualizare a pedepsei, justificat aplicând la caz prevederile art. 90¹ Cod penal în privința acestuia, reiterând totodată că la emiterea sentinței, prima instanță a aplicat o pedeapsă prea blândă, deoarece prin aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, nu va putea fi realizat scopul pedepsei penale. Este de menționat că, suspendarea condiționată a executării pedepsei nu este o categorie aparte de pedeapsă, reprezentând în sine posibilitatea și nu obligația instanței de judecată de a aplica prevederile acestei norme.

Condițiile privind acordarea suspendării condiționate a executării pedepsei, prevăzute de art. 90 Cod penal, se referă la: pedeapsa aplicată și natura infracțiunii; circumstanțele cauzei și persoana infractorului; aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia.

În opinia Colegiului penal, instanța de apel a abordat cu suficientă amplitudine condițiile ce vizează natura infracțiunii, personalitatea inculpatului și faptul dacă scopul pedepsei poate fi atins cu executarea parțială a acesteia.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că este rațional ca inculpatul Nedelico Ramzes să execute pedeapsa închisorii, cu executare reală, doar așa vor fi atinse scopurile pedepsei prevăzute la art. 61 alin. (2) Cod penal de restabilire a echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Astfel, instanța de recurs apreciază că, la individualizarea pedepsei și îndeosebi a modalității de executare a acesteia, instanțele de fond au acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, constatând că pedeapsa

aplicată va fi echitabilă faptei infracționale comise, ce corespunde normelor legale și va atinge scopul de corectare și resocializare a inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, ca urmare, sunt nejustificate alegațiile recurentului privind efectuarea contrară prevederilor legale de către instanța de apel a unei individualizări a pedepsei în privința lui Nedelico Ramzes, or, partea apărării nu au expus care anume prevederi legale au fost eronat aplicate și în ce a constatat concret eroarea admisă de către instanța de apel la individualizarea executării pedepsei.

În aceste condiții, Colegiul penal consideră că, în prezenta speță nu s-au reținut careva erori de drept, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Din considerentele expuse, instanța de recurs conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, fiind corect individualizată pedeapsa inculpatului conform prevederilor legale.

Astfel, Colegiul penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aceste aspecte contestate și în prezentul recurs, nu se identifică, or, instanța de apel s-a expus în decizia sa detaliat și argumentat asupra fiecărei chestiuni esențiale, iar motivarea din decizia acesteia, în virtutea corectitudinii ei și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs ordinar o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanța internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Față de cele ce preced, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei nu a comis erori de drept, care ar impune casarea deciziei adoptate, fapt ce impune dispunerea inadmisibilității recursului ordinar declarat la caz, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Pucas Ina în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de

Apel Chişinău din 23 septembrie 2020, în cauza penală în privinţa lui *Nedelico Ramzes XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunţată la 02 aprilie 2021.

Preşedinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda